

Учора мій сусід купив собі Коня
Із табуна, татарського, презлого,
Такого жвавого, такого вже баского!
Дивлюсь: сусід і вся його сім'я
Уздечки не напнуть на його.
Сусід сусідів кликати став
І могорич пообіщав,
Щоб тільки допомгли йому Коня упорати.
Народ зійшовсь та гук такий підняв,
Мов цілину п'ять плугів орють.
А Кінь жахається да рже,
На дибки спиниться да гривною мотає,
То піде бокаса, то б'ється і кусає.
Котрий сміліший був, то вже
Од Коника тікає.
Прийшлось сусідові, мовляв, хоть сядь да й плач.
Аж дивляться, іде Петро Деркач —
Розумний чоловік і в конях силу знає,-
Іде і здалеку чуприною киває.
Прийшов — і весь базар нікчемний розігнав,
І сміло до Коня побрався потихеньку,
Все свистячи, повагом, помаленьку,
Все гладив, подивлюсь — уже і загнуждав.
Пани! чи чули, як Деркач коня поймав?